

Ordre du jour

1. Retrait du rôle du projet de loi 4950 modifiant la loi du 28 août 1998 sur les établissements hospitaliers
2. 4999 - Débat d'orientation sur la politique d'immigration
(Rapport de la Commission spéciale „Immigration“- Discussion générale - Motions - Votes)

Au banc du Gouvernement se trouvent: M. Luc Frieden, Mme Anne Brasseur, MM. Henri Grethen et François Biltgen, Ministres.

(Début de la séance publique à 14.35 heures)

M. le Président.- D'Sitzung ass op.

Huet d'Regierung der Chamber iergendeng Kommunikatioun ze maachen?

(Négation)

Dat ass net de Fall.

1. Retrait du rôle du projet de loi 4950 modifiant la loi du 28 août 1998 sur les établissements hospitaliers

Op Ufro vun der Regierung huet d'Präsidentekonferenz an hiner Réunion un haut de Moie proposéiert de Projet de loi 4950 iwwert d'Établissements hospitaliers vum Rôle ze sträichen.

Ass d'Chamber domadder d'accord?

(Assentiment)

Et ass also esou décidéiert.

Haut de Mëtteg steet op eiser Tagesuerdnung eng Orientéierungsdebatt iwwert d'Immigrationspolitik. D'Riedezäit ass nom Modell 2 festgeluecht. Et si bis elo age droen: déi Häre Santer, Fayot, Krieps, Henckes, d'Madame Wagener, déi Hären Urbany, Mosar, Graas a Bettel. D'Wuert huet elo de Rapporteur vum Débat, de Kolleeg Marcel Glesener.

2. 4999 - Débat d'orientation sur la politique d'immigration

Rapport de la Commission spéciale „Immigration“

M. Marcel Glesener (CSV), rapporteur.- Här President, Kollegen, den 22. März 2001 huet hei am Parlament eng Debatt iwwert d'Asylpolitik stattfont. No laangen Diskussiounen huet d'Parlament eng Resolution verfaasst mat dem Zil, eng Orientéierungsdebatt iwwert d'Immigrationspolitik ze veranstalten. A fir déi Orientéierungsdebatt virzebereeden, ass eng Spezialkommission den 12. Juni 2001 agesat ginn, an déi Spezialkommission huet hir Aarbecht opgehall de 27. Juni an deemselwechte Joer.

Vun Ufank u war kloer, et sollt keng Veranstaltung hannert verschlossenen Diere ginn, mä all Organisations aus der Zivilgesellschaft, déi sech mat Immigrationsfroe befaassen, sollten net nëmmen invitéiert ginn, mä déi sollte mat agebonne ginn an d'Diskussion fir zu bestëmmte Konkursiounen ze kommen. Während 21 Sätzungen huet en Dialog stattfont mat alle Ministere, déi zoustänneg sinn am Zusammenhang mat der Immigration, mat Experten, mat staatlechen Institutionen, mam Statec, mat der ADEM, mam CEPS, doriwer aus mat enger Rei vun Organisations, déi an den Immigrationsfroe permanent um Terrain wieren ka schaffen, wéi d'ASTI, de SeSoPI, d'Caritas, d'Emweltorganisations, d'Berufschamberen, d'Gewerkschaften an och d'Wirtschaft, vertrauden duerch d'Patronatsverbänn. Den Ofschloss vun deene Berodungen, déi mer haten, war den 30. Januar 2002. Duerno

war Zäit fir de Rapporteur fir en Zwëschebericht ze erstellen, an deen Zwëschebericht ass der Kommission de 17. Juli 2002 zur Diskussioun an zur Ofstëmmung virgeluecht ginn.

Um Uschloss war d'Meenung vun der Kommission déi, allen Organisations, allen Instanzen an Institutionen, déi sech un deem Dialog bedeelegt haten, deen Zwëschebericht zoukommen ze loos sen an hinnen d'Méiglechkeet ze ginn, fir Stellung ze bezéien zu deem, wat mer als Kommission an engem éischte Rapport festgehalen hunn. Mir hunn hinnen Zäit gi bis de Januar 2003 a mir hunn de 26. Februar 2003, also praktesch virun engem Joer, déi schréfflech Stellungnahmen, déi mer kritt hu vun all deenen Organisations, analyséiert, a mir hunn en öffentliche Hearing hei an der Chamber de 7. März dat lescht Joer ofgehalen, wou mer all deenen Organisations d'Geleeënheet ginn hunn, nach eng Keier op d'Deputéierten anzewierken an esou e ganz konstruktiven Dialog mat den Deputéierten ze féieren. Mir gesinn also, dass e Maximum gemaach ginn ass fir praktesch e Konvent hei ze organiséieren ëm déi wichteg Roll vun der Immigration.

Am Joer 2003 huet een awer festgestallt, dass d'wirtschaftlecht Umfeld sech grondleeënd hei zu Lëtzebuerg amgaange war ze veränneren, wat Auswirkungen hat op den Aarbechtsmaart an noutgedrungen och Auswirkungen hat op den Zouwuess vun de Frontalieren an och op den Zouwuess vun der Immigration. Fir eis mat där neier Situatioun ausenauer ze setzen, hu mer Kontakt opgehall mat der Wirtschaft, mir hunn och Kontakt opgehall mam Aarbechtsminister, den 28. März, fir mat him eng Keier d'Situatioun ze analyséieren, wéi se sech an deem Moment um Aarbechtsmaart konkretiséiert huet. Mir haten doriwuer aus nach Entrevuë mam Statec fir eis Opschloss ze ginn iwwert déi jéngsten Entwécklung demographescher Aart, och aarbechtsmaartpolitescher Aart, an der Grenzregioun an Däitschland, am Saarland an Däitschland, a Frankräich an an der Belsch.

Doriwuer aus ware mer der Meinung, dass et och noutwendeg war ze héieren, wéi de Comportement vun de Frontalieren hei zu Lëtzebuerg ass, an dat op Grond vun enger Etüd, déi eis presentéiert ginn ass, nämlech wéi wäit d'Frontalieren, déi hei op Lëtzebuerg schaffe kommen, sech bedeelegen um Wirtschaftskreeslaf, wellech Zorte vun Ausgaben, dass se hei zu Lëtzebuerg hunn, a mir hu festgestallt, entgéint enger Meinung, déi bis dohinner virun allem sech breet gemaach hat, dass d'Frontalieren ee groussen Deel vun hirem Akommes och hei zu Lëtzebuerg konsuméieren.

An där ganzer Problematik hu mer awer net ee vergiess, nämlech wéi déi sech géifen zur Sprooch, zur Integratioun, zum Liewen a Lëtzebuerg stellen a wéi si sech d'Liewe géife virstellen, an dat ass eis Jugend. A mir haten hei mat Hëllef vun der ASTI e ganz flotten öffentliche Hearing mat enger 50, 60 jonke Leit, Jongen a Meedercher, aus de Schoulen, déi mat eis dialo

géiert hunn an eis och hir Suerge matgedeelt hunn, wéi si zurecht kommen hei zu Lëtzebuerg a wéi noutwendeg dass et ass, dass och zum Beispill d'lëtzebuergesch Sprooch net nëmme bis op Septième instruéiert gëtt, mä och doriwuer aus am Secondaire misst e Bestanddeel gi vum Schoulprogramm.

Dat war wéi gesot den 2. Mee d'lescht Joer, an op Grond vun deene leschten Erkenntnisser, déi mer gewonnen hunn no deenen Diskussiounen, déi stattfont hunn, huet d'Kommission da probéiert, en Ofschlossbericht ze verfaassen. Dat war mat Sécherheet keng einfach Aarbecht fir alles dat nach eng Keier zesammenzebréngen, mä op Grond vun deenen Iwwerleeungen, déi erfollegt sinn, op Grond vun de Kriticken, déi un eis erugedroe gi sinn, virun allem vu Säite vun den Oppositionsparteien, vis-à-vis vun dem ursprénglechen Zwëschebericht wou mer eng ganz Rei Saache mat iwwerholl hunn, hunn ech dann deen Ofschlossbericht zesummegeallt. Ech hunn der Kommission deen de 4. Februar elo presentéiert an et sollt dann do zu enger Diskussioun kommen, an et ass awer och zu enger Ofstëmmung an där Réunion komm.

Ech wëll awer och festhalen, dass et net richtig ass, wat an engem bestëmmte Moment um Uschloss duerch d'Medie gaangen ass, een Deel vun de Medien, wou gesot ginn ass, dass den Débat d'orientation mat annerhallwem Joer Verspéidung elo géif stattfannen. Dat stëmmt net! Virgesi war, dass deen Débat, dee mer haut féieren den 12. Februar, dass dee sollt am November dat lescht Joer sinn. Mir sinn also just dräi Méint a Verzuch. Ech mengen annerhallef Joer an dräi Méint ass nun awer eng grouss Differenz.

Voilà, Kollegeninnen a Kollegen, mir haten also dann dee Bericht zur Diskussioun an der Kommission. Ech hunn e bësse bedauert, dass mer net d'Méiglechkeet hate fir dee Bericht, dee Rapport, duerch konkret Propositionen ze versichen ze verbessern. Mat Sécherheet ass dee Rapport, deen ech presentéiert hunn, net déi lescht Weisheit, och net d'Ee vum Kolumbus, mä mat Sécherheet sinn a munche Punkte vun deem Rapport Nuancen dran enthalen, déi vläicht méi kloer, méi wäit reichend a méi wäit tragend hätte kënnen formuléiert ginn. Dat hätt ee kënnen maachen an där Réunion, ech hu bedauert, dass mer dat net gemaach hunn. Et war mat Sécherheet net d'Intention vum Rapporteur a vun der Majoritéit vun der Kommission, fir e Rapport dohinzeleeën, Vogel friss oder stirb, entweder Dir huet deen un oder Dir hat Pech, neen, et sollt doriwuer diskutéiert ginn, dat ass ee Kommentar.

Ech sinn och frou, dass mir eis haut konnten zesummerappe fir eng Motioun ze presentéieren, déi mäi Kolleeg Patrick Santer hei presentéiere wäert, wou déi grouss Schwerpunkte vun deenen Iwwerleeungen, déi mer getraff hunn, an där Motioun dran enthalte sinn. An ech si frou, dass virun allem och, fir de Moment op jidde Fall emol, d'Kollege vun der grénger Fraktioun, déi mech während deenen annerhallef Joer am kriteschste begleet hunn an dat haut souguer nach maachen - an ech si souguer frou doriwuer -, dass mir et fäerdeg bruecht hunn, eng gemeinsam Motioun hei virzebréngen, also villmools merci, an ech hoffen, dass d'Kollege vun der sozialistescher Fraktioun sech och kënnen iwwerwannen an där Motioun kënnen hir Zoustëmmung ginn.

Da wëll ech awer och belobegend nach ervirhiewen, déi Positioun vun der ASTI, wéi mer haut de Muere matgedeelt kritt hunn, déi duerch aus positiv dee Rapport beuerteelt, mat Ausnahm natierlech och vun enger Rei vu Kriticken. Enner ane rem werfe se eis vir, mir hätten ongenügend politesche Mutt bewisen, vläicht net wäit genuch gaangen. Datt d'Meenungen net ëmmer identesch sinn tëscht deenen déi politesch Responsabilitéit ausüben an ze gestalten hunn, vis-à-vis vun deenen déi Virstellungen hunn, do muss e kucken, dass een am permanenten Dialog weider verbleift. An all déi Organisations, déi sech kritesch zu deem Rapport stellen - dat begreissen mer, a mir wäerten nach Geleeënheet hunn an och dovunner profitéieren, fir gemeinsam och kontrovers an nuancéiert iwwert d'zukünfteg Immigrationspolitik hei zu Lëtzebuerg ze diskutéieren.

Dat gesot, Kollegeninnen a Kollegen, wëll ech kuerz verschidde Saachen aus dem Inhalt vun deem Rapport belichten. D'Zouwanderung kann een an dräi grouss Gruppen opdeelen, dat eent sinn d'Immigranten, déi seasonsweis hei zu Lëtzebuerg liewen, dat sinn déi, déi e Permis A hunn, dann hu mer e Grupp vun Immigranten, déi temporaire hei zu Lëtzebuerg liewen, dat sinn déi mat engem Permis B an dann hu mer dee leschte Grupp vun Immigranten, dat sinn déi, déi sech fest hei niddleossen an dat sinn déi auslännesch Matbierger mat engem Permis C.

Dann hu mer de Grupp vun de Frontalieren, déi zwee Immigranten, virun allem déi temporaire an déi definitiv, déi sech hei niddleossen als Frontalieren, an déi sinn natierlech an der Zuel gebonnen an enk verbonne mat der wirtschaftlecher Entwécklung vum Lëtzebuerg Aarbechtsmaart.

An en drëtte Grupp vun Zouwanderung dat sinn d'Flüchtlingen. Ech wëll dann direkt zu de Flüchtlingen e Wuert soen. E Flüchtling, deen op Lëtzebuerg kënnt an deen no enger bestëmmter Asylprozedur opgrond vun der Genfer Konvention de Status vum Flüchtling kritt, dee gëtt zumindest identesch behandelt, wéi all aneren Immigrant aus Drëttlänner. Hien huet d'Méiglechkeet ze schaffen, hie kritt seng Permissen, hien huet d'Openthaltsgenehmigung, hie gëtt souguer a bestëmmten Usichten, wat d'Unerkennung vun den Diplomer ugeet, nach besser a virdeelhafter behandelt, wéi en Immigrant, deen aus wirtschaftleche Grënn op Lëtzebuerg kënnt aus engem Drëttland.

D'Asylpolitik ass getrennt vun all der Immigrationspolitik ze behandeln, a mir hu bewosst an och absichtlech an der richteger Weis d'Asylpolitik vun der Zouwanderung getrennt, well dat eent mat deem aneren absolut näischt ze dinn huet. Aner Kollegeninnen a Kollege sinn do anerer Meinung - ech respektéieren dat -, mä mir waren awer majoritaire der Meinung, dass mer eis hei sollen op d'Immigrationspolitik beschränken, woubäi Frontalieren, Immigranten a Flüchtlinge mat abezu sinn, an eis net mat der Asylpolitik befaassen, well iwwert déi Problematik hei an der Chamber scho laang a breet bei anere Geleeënheeten diskutéiert ginn ass an zum Schluss nach eng Keier am Detail diskutéiert ginn ass, wéi mer déi ganz Problemer hei diskutéiert hu vun der Regulariséierung.

Dat gesot, stelle mer also fest, dass bei den Immigrante sech virun allem awer d'Fro stellt vun der Familienzusummeferiung. An dat ass e wesentlecht Kapitel. Well déi jo dann hei zu Lëtzebuerg wëlle verbleiwen an hei wëlle liewen, stellt sech natierlech d'Fro vun der Integratioun an eis Gesellschaft an et stellt sech d'Fro vu Problemer vum Wunnen, vun der Schoul, vun

der Famill, vun der gesondheetlecher Betreieung am aktiven Alter an och herno am Alter, wou een net méi am aktive Liewen ass, et stellt sech d'Fro vun der Aarbecht, vun der Aarbechtszouloossung, vun dem Undeelhuelen un der Gesellschaft an un der politescher gesellschaftlecher Matbestëmmung.

Dat alles, wësse mer, ass net méi ze gestalten an ze steieren, fir all déi Matbierger aus der Europäescher Unioun. Mir hunn nëmmen d'Méiglechkeet déi Immigrationspolitik, déi déi dote Leit betrëfft, iwwert d'Openthaltsgenehmigungen an iwwer e Permis de travail ze steieren. Dofir war et richtig a gutt, eiser Meinung no - an ech kommen nach eng Keier dorobber zrëck -, dass mer virun zwee Deeg och décidéiert hunn, fir effektiv déi Mesure de transition vun zwee Joer, vis-à-vis vun der Fräizüggekeet vun deenen neie Länner, ze décidéieren.

Et wär eiser Meinung no net gutt gewiescht an et hätt hei zu Lëtzebuerg zu enger onméiglecher Diskussioun an zu gewësse Problemer gefouert, a Momenter wou d'Situatioun um Lëtzebuerg Aarbechtsmaart méi wéi prekär ass an een haut nach net weess, wéi laang déi prekär Situatioun unhält, Signaler ze setzen, dass Leit sollen en masse op Lëtzebuerg kommen, mat der Hoffnung hei Aarbecht ze fannen an dann awer musse feststellen, dass se aarbechtslos sinn, mat all deene Problemer, déi domat liéiert sinn, war et nämlech gutt a richtig, dass mer hei décidéiert hu fir während zwee Joer vun dem Recht Gebrauch ze maachen an Iwwergangsbestëmmunge gëllen ze loos sen. No zwee Joer gesi mer wéi d'Entwécklung ass an da wäert mer et jo fäerdeg bréngen, déi noutwendeg Entscheedungen hei ze treffen.

Kollegeninnen a Kollegen, Här President, mir stellen also fest, dass opgrond vum Rapport vun deem statistesche Material, d'Immigration vun deene Leit, déi sech permanent hei wëllen niddleossen, während deene leschte Jore ganz gewaltig zougeholl huet an dat bedeit eng Schlussfolgerung, an zwar dass et onwahrscheinlech wichtig ass, wéi déi Leit hei emfaange ginn, wéi den Accueil ass a wéi se während virun allem deenen éischte Joren hei zu Lëtzebuerg begleet ginn, fir iwwerhaapt d'Chance an d'Méiglechkeet ze hu fir an eiser Bevölkerung akzeptéiert ze ginn an doriwuer aus fir och kënnen un dem normale Liewen hei zu Lëtzebuerg deelzehuelen.

Dann en anert Kapitel - an de Rapport geet ganz eingehend dorober an - iwwert d'Bedeutung an de Stellerwäert vun der Zouwanderung fir Lëtzebuerg selwer. A mir ginn do zrëck bis virun 1900 a stelle fest, dass vun 1900 bis nom leschte Weltkrich effektiv d'Situatioun ganz eendeiteg war, dass Lëtzebuerg ouni Immigration, ouni Zouwanderung mat Sécherheet et net fäerdeg bruecht hätt, mat vill Aarbecht, mat villen Entbehungen, dee Wuelstand sech ze schafen, wa mer net déi Frontaliere gehat hätte während där Zäit an och déi vill auslännesch Matbierger, déi mat Undeel geholl hunn un der Entwécklung zu Lëtzebuerg. Déi jéngst Vergaangenheet weist, dass déi Tendenz absolut identesch ass.

Mir hätten et mat Sécherheet net fäerdeg bruecht hei zu Lëtzebuerg de Sprong aus der Wirtschaftskris vun den 80er Jore zu méi Wuelstand, zu enger Erhéijung vum Liewensstandard an zur Festegung vum sozialen Netz, ze realiséieren, wann net während deenen Joren iwwer 100.000 auslännesch Matbierger op Lëtzebuerg komm wären a wann net innerhalb deene Jore ronn 80.000 Frontaliere méi op Lëtzebuerg schaffe komm wären. An déiselwecht Tendenz - an dat beweisen eis d'Zuelen - weist ganz kloer, dass déi Tendenz vu virun